

[Jytte Andersen]

ønsker om en uddannelse, og vi ser også en tendens til et stigende udbud af voldsfilm og video.

Man kunne på den baggrund egentlig frygte, at ungdomskriminaliteten ville stige. Når den ikke gør det, så er det faktisk på grund af SSP-samarbejdet. Det er, fordi der er nogle engagerede mennesker og organisationer ude omkring, som gør et godt stykke arbejde, som fru Kirsten Lee tidligere på dagen har været inde på. Når jeg siger det på den måde, så er det også for at understrege, at i Socialdemokratiet har vi faktisk den opfattelse, at når ungdomskriminaliteten er steget, så er det ikke på grund af en god socialpolitik eller på grund af en god uddannelsespolitik fra regeringens side, men det er nærmest på trods.

Vi synes også, der er brug for nogle rammer omkring SSP-samarbejdet, og den rapport, som tidligere er blevet nævnt her i dagens debat, sagde jo faktisk, at godt nok fungerer det godt, og det skal vi selvfølgelig støtte, men den sagde jo faktisk også, at der i en tredjedel af kommunerne mangler SSP-udvalg.

Den sagde også, at knap halvdelen af kommunerne havde afsat øremærkede beløb til arbejdet. Og den sagde, at kun en fjerdedel af vores kommuner har ansat SSP-konsulenter.

Rapporten rejste nogle spørgsmål, som vi i Socialdemokratiet synes er vigtige at få afklaret, inden man skrider til nogen ændringer i den struktur, der er. Det var spørgsmål, der gik på, hvordan man sikrer mere præcist definerede mål, midler og indhold i samarbejdet. Hvordan sikres en fortsat dynamisk og fleksibel struktur og samarbejdsform i SSP-samarbejdet? Hvordan sikres en spredningseffekt af samarbejdet i det øvrige system og altså også i de andre forvaltninger? Hvilke nye samarbejdspartnere kunne man få knyttet tættere til SSP-samarbejdet? Hvordan sikres såvel forældres som børns retssikkerhed? Og hvordan sikres et solidt arbejdsgrundlag for en effektiv kriminalpræventiv indsats over for børn og unge i kommunerne?

Det var nogle af de spørgsmål, som rapporten pegede på burde afklares, og det synes vi faktisk at beslutningsforslaget giver os en glimrende mulighed for i Socialudvalget.

Om de konkrete ting i SF's forslag har jeg kun nogle enkelte bemærkninger. Vi støtter tankegangen om et centralt SSP-udvalg nedsat i Socialministeriets regi. Vi synes, det er en

glimrende idé, at kommunerne kan oprette SSP-udvalg. Det er måske en lidt bombastisk form, SF har fundet. Vi tror, det er vigtigt med nogle fleksible rammer, og det vil vi da godt se på.

Vi synes også, at det en glimrende idé, at SSP-udvalgene har nogle forpligtelser med hensyn til oplysningsvirksomhed og undersøgelser og nogle muligheder for nogle principielle drøftelser.

Det tredje punkt, jeg skal kommentere, er refusionssystemet.

Vi har den opfattelse i Socialdemokratiet, at man bør finde refusionsmodeller, der så præcist som muligt fremmer det forebyggende arbejde. Med andre ord: Det skal kunne betale sig for kommunerne at sætte hurtigt og tidligt ind.

Om det lige præcis skal være denne model og i en isoleret form i forhold til SSP-samarbejdet, har vi ikke taget stilling til, men som sagt giver forslaget os mulighed for en diskussion i Socialudvalget.

Endelig vil jeg slå et lille slag for klubbernes værdi i det sociale og kriminalitetsforebyggende arbejde. Det kommer vi tilbage til senere. Også i denne sammenhæng spiller klubvirksomheden og klubbernes mangfoldighed en kolossalt værdifuld rolle.

### Merete Aarup (KF):

Når jeg læser SF's beslutningsforslag, så undrer jeg mig over, hvad det er for et ærinde, SF går. Er det medarbejdernes? Er det de faglige organisationers? Er det børnenes? Eller er det forældrenes?

Vi har i dag et centralt SSP-udvalg, der blev nedsat i 1975 af Det Kriminalpræventive Råd. Udvalgets opgave er forebyggende arbejde omkring børne- og ungdomskriminaliteten. Der finder jo et samarbejde sted mellem social- og sundhedsforvaltningerne, skolerne, fritidssektoren og det lokale politi.

Når 230 kommuner har SSP-samarbejde og det fungerer godt, så undrer jeg mig. Man har fået et samordnet forebyggelsessystem, som ganske vist er forskelligt fra kommune til kommune, fordi kommunerne er forskellige, strukturen er forskellig, og problemerne er altså forskellige alt efter kommunens størrelse.

Jeg ved, at det centrale SSP-udvalg arrangerer kurser og konferencer, så kommuner af